

Zapraszamy na spotkanie wokół książki

Antoniego Libery

„Godot i jego cień”

„Nobilitacja porażki i kategorii klęski, nadanie tym doświadczeniom rangi uniwersalnej – jest dla nas źródłem katharsis i bodźcem do przetrwania. Ta twórczość, paradoksalnie, to dla nas znak nadziei.”

Antoni Libera, *Godot i jego cień*, Znak 2009

„„Godota i jego cień” uznać można za przezwycięzenie Becketta. Właściwie narracja książki jest zaprzeczeniem beckettowskiego pesymizmu. Wzór, w który układa się młodość narratora Libery kształtująca jego osobowość, jest zaprzeczeniem bezsensu i absurdu. Czy to zrozumienie klęski, jaką niesie nam pusty i jałowy świat, każe nam na nowo konstruować jego porządek, czy jednak głębszy namysł i praca każą nam odkrywać szyfry realnie istniejącego ładu?”

Bronisław Wildstein, Libera, czyli Beckett jako katharsis, „Rzeczpospolita”, 4/04/2009r.

Nowa książka Antoniego Libery zasługuje na miano jednej z najciekawszych pozycji jakie zostały ostatnio wydane. łączy w sobie doskonałą powieść i pogłębioną, pełną pasji analizę literaturoznawczą. Czytelnicy balansując między niemal sensacyjnymi perypetiami bohatera i wykładnią metafizyki beckettowskiej prowadzeni są pewną ręką autora do Paryża jak do świątyni, długo wyczekiwanej przystani, gdzie czekają odpowiedzi na wszystkie pytania. Tylko czy rzeczywiście jest to możliwe?

Podczas spotkania organizowanego przez rocznik „Teologia Polityczna” może uda się dotrzeć do sedna problematyki, którą od lat zajmuje się autor książki „Godot i jego cień”. W rozmowie skupionej wokół dzieła Antoniego Libery wezmą udział sam autor oraz Tomasz Burek, Dariusz Gawin i Bronisław Wildstein.

Spotkanie organizowane przy współpracy z Instytutem Francuskim w Warszawie oraz miesięcznikiem „Teatrakcje”.

Noty biograficzne:

Antoni Libera (ur. 1949)

pisarz, tłumacz, reżyser, znawca twórczości Samuela Becketta. Ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim, doktoryzował się w Polskiej Akademii Nauk. Przełożył i wydał wszystkie dzieła dramatyczne Becketta, część jego utworów prozą oraz eseje i wiersze. Sztukami Becketta zajmuje się również jako reżyser, wystawiając je w Polsce i za granicą. Dotychczas zrealizował blisko trzydzieści spektakli. W jego inscenizacjach występowało wielu wybitnych aktorów m.in.: Maja Komorowska, Tadeusz Łomnicki, Zbigniew Zapasiewicz, Adam Ferency, Zbigniew Zamachowski, a z brytyjskich: Barry McGovern i David Warrilow.

W 1990, na zamówienie londyńskiego Royal Court Theatre, napisał jednoaktówkę *Eastern Promises*, która została na tej scenie wystawiona i opublikowana w tomie *"The May Days Dialogues"* (Methuen, 1990), a w kraju w *"Dialogu"* (tytuł wersji pol. *"Czy Europa musi zginąć?"*).

W 1998 jego pierwsza powieść, *"Madame"*, wygrała konkurs ogłoszony przez Wydawnictwo Znak, po czym stała się jednym z większych bestsellerów ostatniej dekady. W ciągu 10 lat osiągnęła łączny nakład 90 tysięcy egzemplarzy i przełożona została na ponad 20 języków. W 1999 była nominowana do nagrody Nike i wyróżniona została Nagrodą im. Anrzeja Kijowskiego, a w 2002 znalazła się w ścisłym finale (7 książek spośród 123) irlandzkiej IMPAC Dublin Literary Award.

W latach 1988-1993 Libera współredagował czasopismo *"Puls"*, a w latach 1996-2001 był kierownikiem literackim w Teatrze Dramatycznym w Warszawie.

Jest członkiem PEN Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich oraz amerykańskiego Samuel Beckett Society.

Nagrody

1989 – Nagroda Specjalna Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich oraz Nagroda Funduszu Literatury przy Ministerstwie Kultury i Sztuki za przekład dzieł dramatycznych Becketta

1998 – I nagroda za książkę *"Madame"* w konkursie na powieść ogłoszonym przez wydawnictwo Znak

1999 – nagroda im. Andrzeja Kijowskiego za powieść *"Madame"*.

2002 – nominacja powieści *"Madame"* do Międzynarodowej Nagrody Literackiej IMPAC (IMPAC Dublin Literary Award)

2005 – Nagroda Duszpasterstwa Środowisk Twórczych Archidiecezji Poznańskiej (Pierścień Betlejemski) za całokształt twórczości literackiej i teatralnej

2005 – Nagroda *"Literatury na świecie"* za przekład powieści *"Molloy i cztery nowele"* Becketta

Tomasz Burek (ur. 1938)

Ukończył studia na Wydziale Dziennikarskim Uniwersytetu Warszawskiego. W 1957 roku debiutował w prasie kulturalnej jako krytyk literacki. Od 1961 roku systematycznie współpracował z *"Twórczością"*, a nieregularnie z innymi czasopismami. W 1967 roku został przyjęty do Związku

Literatów Polskich. W 1970 roku podjął pracę naukową w Instytucie Badań Literackich PAN jako asystent. W roku 1972 otrzymał nagrodę im. Stanisława Piętaka, w 1973 nagrodę Fundacji im. Kościelskich w Genewie, a w 1974 nagrodę krakowskiego "Życia Literackiego".

W 1976 roku podpisał protest przeciw planowanym zmianom w Konstytucji PRL "Memoriał 101"; od tej pory brał udział w działaniach opozycji demokratycznej. W 1977 roku był współzałożycielem nielegalnego Towarzystwa Kursów Naukowych i wykladał na tzw. Uniwersytecie Latającym. Za udział w rozwoju niezależnej kultury polskiej otrzymał w 1988 roku nagrodę Polcul Foundation (Australia). W tymże roku został członkiem polskiego PEN Clubu.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Współpracował z wieloma czasopismami oraz Radiem Wolna Europa, Radiem Bis, Programem I Telewizji Polskiej. Od 1991 r. systematycznie współpracuje z Programem II Polskiego Radia.

Dariusz Gawin (ur. 1964)

Historyk idei, publicysta. Absolwent historii na Uniwersytecie Warszawskim. Doktor filozofii (Konserwatywna filozofia kultury. Problematyka kultury w pismach T.S. Eliota, M. Oakeshotta i R. Scrutona, 1998).

Wicedyrektor Muzeum Powstania Warszawskiego, szef Instytutu Starzyńskiego. Kierownik Zakładu Społeczeństwa Obywatelskiego w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN. Zajmuje się historią polskiej myśli politycznej i społecznej, filozofią polityczną, problematyką związaną z polityką historyczną. Publikował m.in. w Res Publice Nowej, Znaku, Przeglądzie Politycznym, Teologii Politycznej, Więzi, Życiu, Rzeczpospolitej.

Od 2006 razem z Markiem Cichockim i Dariuszem Karłowiczem prowadzi seminarium filozoficzne w Ośrodku Badań nad Tradycją Antyczną Uniwersytetu Warszawskiego. Od stycznia 2007 wspólnie z Cichockim i Karłowiczem prowadzi w TVP Kultura program Trzeci punkt widzenia.

Odnaczony brązowym medalem „Gloria Artis - Zasłużony dla kultury”. Laureat Nagrody im. Andrzeja Kijowskiego w 2006 roku (za książkę „Polska wieczny romans”).

Bronisław Wildstein (ur. 1952)

Publicysta, dziennikarz, pisarz. W latach 1971-1980 studiował filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Działalność opozycyjną rozpoczął na początku studiów, m.in. współpracował z KOR, był jednym z założycieli Studenckiego Komitetu Solidarności w 1977 i współtworzył NZS w Krakowie. Podczas emigracji w latach 80. był między innymi redaktorem miesięcznika "Kontakt" i korespondentem Radia Wolna Europa. Po 1989 roku współpracował z „Życiem Warszawy”, „Życiem”, „Wprost”, „Nowym Państwem”. Publicysta „Rzeczpospolitej”.

Autor m.in. powieści „Mistrz” i „Dolina nicości”.

Jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i Stowarzyszenia Wolnego Słowa.